

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/407/2015
Identifikačné číslo spisu:	1211202794
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1211202794.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu T., bývajúceho v X., proti žalovanému JUDr. N., bývajúcemu v X., zastúpeného advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Sasinkova 10, o zaplatenie 33 194,- eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51 C 253/2012, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2015 sp. zn. 4 Co 61/2015 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II uznesením z 3. decembra 2014 č.k. 51 C 253/2012-195 pripustil vstup T., bytom X., do konania ako žalobcu, namiesto pôvodného žalobcu P., bytom L.. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 90, § 92 ods. 2, 3 O.s.p. a vecne tým, že pôvodný žalobca Zmluvou o bezodplatnom postúpení pohľadávky z 15. septembra 2014 postúpil svoju pohľadávku i s príslušenstvom na T..

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. marca 2015 sp. zn. 4 Co 61/2015 odvolanie žalovaného odmietol. Uviedol, že proti uzneseniu o zámene účastníka do konania je odvolanie zásadne prípustné (§ 202 ods. 3 O.s.p.), avšak môže ho podať iba žalobca, ak návrh na pristúpenie nepodal, resp. žalobca, ktorý so zámenou nesúhlasil a súd ju pripustil. Žalovaný právo podať odvolanie nemá. Z uvedených dôvodov odvolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol, považujúc ho za subjekt, ktorý na podanie odvolania nie je oprávnený.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Uviedol, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené (§ 157 ods. 2 O.s.p.), čo zakladá porušenie jeho práv na spravodlivý proces v zmysle čl. §

46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Odvolaciemu súdu vyčítal, že svoje rozhodnutie neodôvodnil a neuviedol žiadne skutočnosti, na základe ktorých rozhodol. Podľa názoru dovolateľa podmienky na zámenu účastníka splnené neboli a preto nemalo byť jeho odvolanie odvolacím súdom odmietnuté. Uvedené taktiež zakladá vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) spĺňajúci podmienku povinného zastúpenia v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., predovšetkým skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či jeho dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadol žalovaný dovolaním, nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd napadnutým uznesením odmietol odvolanie žalovaného. Dovolanie žalovaného preto podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je (procesne) prípustné.

Prípustnosť (i dôvodnosť) dovolania žalovaného by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľ netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľ v dovolaní namieta, že v danom prípade mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) z dôvodu nesplnenia povinnosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť aj odmietnutím odvolania odvolacím súdom, ak pre to neboli dané procesné predpoklady (viď tiež R 23/1994, obdobne

tiež R 51/1996, R 55/2006). O taký prípad v prejednávanej veci však nejde.

Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie treba posudzovať vždy so zreteľom na konkrétny prípad a aj so zreteľom na charakter konania, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané (obdobne II. ÚS 373/08).

Subjektívna prípustnosť dovolania reflektuje stav procesnej ujmy v osobe určitého účastníka konania, ktorý sa prejavuje v porovnaní najpriaznivejšieho výsledku, ktorý odvolací súd pre účastníka mohol založiť svojím rozhodnutím a výsledku, ktorý svojím rozhodnutím skutočne založil. Z povahy dovolania ako opravného prostriedku plynie, že oprávnenie ho podať (tzv. subjektívna prípustnosť) má účastník, v neprospech ktorého toto porovnanie vyznieva a ak je spôsobená ujma na základe dovolania odstrániteľná tým, že dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší.

Pokiaľ ide o povahu napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, dovolací súd konštatuje, že uznesenie súdu o odmietnutí odvolania pre subjektívnu neprípustnosť (t. j., že bolo podané tým, kto na odvolanie nie je oprávnený) treba považovať za rozhodnutie deklaratórnej povahy, ktoré autoritatívne konštatuje neexistenciu práva - v danom prípade právo žalovaného podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu o zámene účastníka do konania na žalobcovej strane. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru o subjektívnej neprípustnosti odvolania, musí odvolanie odmietnuť a už nemá procesnú príležitosť zaoberať sa vecnou stránkou prípadu - podrobiť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaciemu prieskumu z pohľadu uplatnených odvolacích dôvodov. To tiež znamená, že povaha uznesenia, ktorým bolo odvolanie odmietnuté, predurčuje jeho obsahovú i argumentačnú stránku, ktorá sa zameriava výlučne na procesné (predbežné) dôvody vzťahujúce sa k otázke (ne)prípustnosti riadneho opravného prostriedku (odvolania). Odvolací súd v danom prípade nepristúpil k vecnému preskúmaniu rozhodnutia v opravnom konaní, nemal ani povinnosť v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať sa a prípadne i reagovať na vecnú stránku rozhodnutia o zámene účastníka do konania (skúmať, či rozhodnutie o jeho zámene je vecne správne a prípadne, či jeho vydaniu nebráni zákonná prekážka), tak ako sa toho dovoľával dovolateľ.

Dovolací súd dospel k záveru, že uznesenie odvolacieho súdu spĺňa požadované kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. tak z formálneho ako aj z obsahového hľadiska a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľné). Dovolací súd nezistil také skutočnosti, ktoré by potvrdili tvrdenia dovolateľa v dovolaní, najmä že ide o rozhodnutie nezlučiteľné s požiadavkami vyplývajúcimi zo základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie.

Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že žalovaný neopodstatnene namieta, že v konaní mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalovaného nevyplýva z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., ani z § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolanie preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. bez toho, aby skúmal opodstatnenosť dovolateľom uplatnených dovolacích dôvodov prípadne spájaných aj s § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.